

Full diocesà

3 de maig del 2026

p5 – Inscipcions al 57è pelegrinatge a Lurdes

p6 i p7 – L'evolució de la basílica de la Sagrada Família

Mare de Déu del Bon Succés (Vic)

La devoció vigatana a la Mare de Déu del Bon Succés va molt lligada als bracers, comparets i hortolans, és a dir, a la gent senzilla que treballava als ravals i a les hortes de la ciutat. La confraria, amb el patronatge també de sant Lambert, es va formar en el segle XVII als Mercedaris per a donar suport religiós i social a aquests treballadors.

Segons la llegenda, la imatge alabastrina hauria estat robada per pirates algerians i la seva vinguda a Vic anava lligada a la miraculosa redempció («el bon succés») d'un esclau que servia un hort d'aquell país: Miquel Palau, de Sant Feliu de Torelló.

Aquesta advocació va adquirir molta importància popular, perquè els confreres li atribuïen la seva protecció, especialment quan es feien processons i pregàries per a demanar la pluja. La imatge original va quedar pràcticament destruïda en 1936. En 1939, l'escultor Pere Puntí de les restes en va fer una reproducció fidel, de 35 cm, que és la que actualment es venera al temple-sepulcre de Sant Antoni Maria Claret, popularment anomenat «la Mercè».

La festa del Bon Succés és el segon diumenge d'octubre, quan se'n fa menció en la missa dominical. Antigament la solemnitat també incorporava un novenari i una processó.

«La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici»

Diumenge V de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

(6,1-7)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

[32]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Escriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de

Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

(2,4-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

(14,1-12)

«Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare?»

«A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots»

Andrey Castrillón, prev.

«Que els vostres cors s'asserenin». Jesús s'adreça als deixebles en un moment de profunda commoció per la seva partença imminent i el futur que es dibuixa incert. Tot i que les seves paraules recorden els discursos de comiat dels antics patriarques, la llum de la Pasqua les transforma: hi batega la vida del Ressuscitat, l'única capaç d'aquietar el cor i retornar l'ànim enmig del desconcert.

La por de perdre el nord i quedar com orfes pot fer sorgir en nosaltres el dubte de Tomàs: «No sabem quin camí hi porta». Jesús canvia aquesta inquietud: la resposta no és quin, sinó qui. Ell mateix es fa itinerari. Les coordenades que orienten la nostra vida de debò les trobem en la seva persona: conèixer-lo és haver trobat el rumb; seguir-lo és habitar en la veritat, i rebre'l és ja participar de la mateixa vida del Pare.

La petició de Felip, per la seva banda, tradueix la nostra pròpia set d'evidències: «Mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Com ja havia fet amb Tomàs, Jesús torna a centrar la mirada de l'apòstol en la seva persona. Ens recorda que no cal cercar Déu darrere seu o més enllà d'ell: en la seva humanitat, el Pare s'ha fet accessible, proper i visible.

Així, el rostre de Déu es fa tangible en la proximitat de Jesús, en els seus gestos i en la seva paraula, però també en la comunitat que el celebra i el serveix. Per ell i en ell habitem ja, des d'ara, en aquesta casa del Pare on —tal com ell ens ha promès— hi ha lloc per a tothom.

La imatge

Veure Déu, anhel de qui pregunta, del descregut que en fa burla, de qui dubta en la foscor. És el desig que l'apòstol Felip adreça a Jesús —el camí, la veritat i la vida—: que els mostri el Pare. Per al creient en Jesús veure Déu cara a cara constituirà el desenllaç. La unió amb el Pare és fondre's amb ell, accomplir la felicitat eterna que ja comença en aquest món: en l'espai de l'esperança.

Sant Felip Apòstol (1635-65). Sebastià Martínez Domedel

Agenda

Lit. hores: Setmana I

4 dilluns

—Sant Silvà, bisbe i mr.
Ac 14,5-18 / Salm 113B /
Jo 14,21-26

5 dimarts

Beat Salvi Huix, bisbe mr.
Ac 14,19-28 / Salm 144 /
Jo 14,27-31a

6 dimecres

—Sant Pere Nolasc, fund.
—Sant Domènec Savio
Ac 15,1-6 / Salm 121 / Jo 15,1-8

7 dijous

—Sant Benet II, papa
Ac 15,7-21 / Salm 95 / Jo 15,9-11

8 divendres

El Patrocini de la Benaurada Mare de Déu
La Mare de Déu del Roser de Pompeia
Ac 15,22-31 / Salm 56 / Jo 15,12-17

9 dissabte

—Santa Lluïsa de Marillac, rel.
—Sant Joan d'Àvila
Ac 16,1-10 / Salm 99 / Jo 15,18-21

10 diumenge VI de Pasqua / Cicle A

Pasqua del Malalt
—Sant Joan d'Àvila
Ac 8,5-8.14-17 / Salm 65 /
1Pe 3,15-18 / Jo 14,15-21

Uneix-te al MOVIMENT DOBLE X

A la declaració de la renda
HO DONEM TOT

 0,7%
Església catòlica

+

 0,7%
Altres fins
d'interès social

Marca les dues caselles

Cada cop som més els que ens movem per les persones, donant part dels nostres impostos als que més ho necessiten. És el nostre dret i no costa gens. Una altra manera d'entendre la solidaritat.

www.caritas.es

#MovimentDobleX

Caritas

Alegra't, plena de gràcia, el Senyor és amb tu (Lc1,28)

Inscripcions obertes al 57è Pelegrinatge a Lurdes

Pelegrinem cap a Lurdes de França sota el tema pastoral de l'Anunciació. Avancem, guiats per l'evangeli de sant Lluç, cap al cor mateix de l'experiència de Maria i de la Bernadeta en el seu «sí» incondicional a Déu. La gràcia que Maria va rebre en la visita de l'àngel Gabriel i que la dugué a ser Mare de Déu i de l'Església. La gràcia que la Bernadeta va viure en les aparicions de la Senyora a la gruta de Massabielle. Avui ens visita a nosaltres, convidant-nos a créixer en aquest tast de l'amor de Déu per a fer de la terra un tros de cel. Acompanyant, servint i estimant els nostres germans més dèbils, vulnerables i malalts. Els primers. Els més estimats del Senyor. Que el pelegrinatge d'enguany sigui la joia d'un cor que s'ofereix perquè creu en un Déu que vol el millor per a cada criatura. L'«heus aquí» de Maria i la Bernadeta sigui el nostre posar-nos en camí perquè Déu pugui continuar obrant meravelles a favor de tots els seus estimats.

Del 13 al 17 de juny, pelegrina a Lurdes amb l'Hospitalitat.

Delegació de l'Anoia – Arxiprestat Anoia-Segarra: del 4 al 8 de maig (excepte festes), de les 17:00 a les 20:00 h, al despatx de la parròquia de Santa Maria. Tel. 933 800 040. Per a més informació: Isabel Paredes, tel. 686 216 996.

Delegació del Bages: del 4 al 8 de maig, de 17:00 a 20:00 hores, a la Seu de Manresa. Telèfon de contacte: Imma, tel. 609 79 19 00; Anna, tel. 669 747 626.

Delegació d'Osona-Ripollès-Lluçanès: fins al 22 de maig, de dilluns a divendres de 16:00 a 20:00 hores. A Vic, a l'Oficina de l'Hospitalitat, tel. 938 869 340.

Els responsables dels pobles els trobareu a la pàgina:
www.hospitalitatvicsolsona.org

La jornada de Primavera de l'ISCRVic tracta de la influència de Torras i Bages sobre Gaudí

El dijous dia 7 de maig, de 19 a 20.30 hores, tindrà lloc la Jornada de Primavera de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic), que enguany tractarà de la influència del Bisbe Torras i Bages sobre l'arquitecte Antoni Gaudí. La jornada inclourà una conferència d'Armand Puig, doctor en Ciències Bíbliques i president de l'AVEPRO, que és un dels majors especialistes en Antoni Gaudí del nostre país. En aquesta conferència es repassaran els contactes de Gaudí amb Torras i Bages quan aquest era prevere i va ajudar Gaudí a superar una profunda crisi espiritual i el mestratge que el bisbe de Vic va exercir sobre l'arquitecte. L'acte tindrà lloc a la Sala Bisbe Torras i Bages del Seminari de Vic.

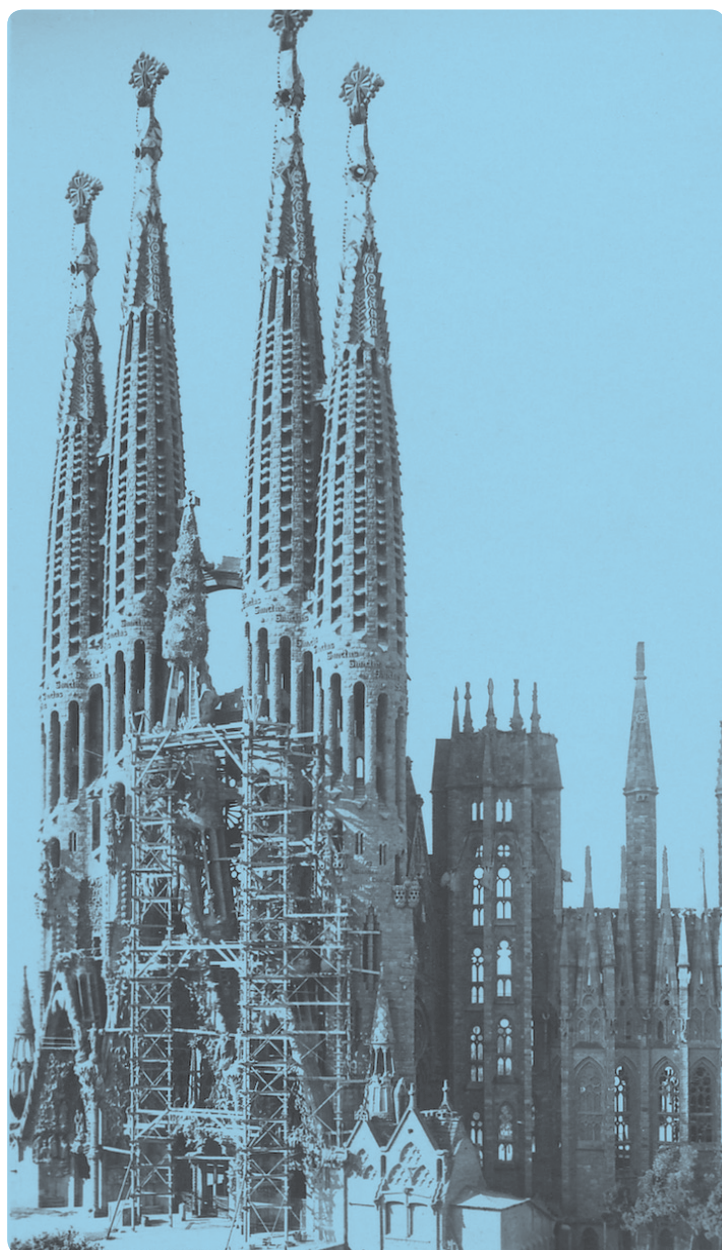
El Sant Pare
ens visita

9 i 10 de juny

La Sagrada Família coronada per la torre de Jesucrist

Redacció

L'origen de la basílica de la Sagrada Família cal situar-lo en el context religiós i social de la segona meitat del segle XIX, quan l'Associació de Devots de Sant Josep va impulsar la construcció d'un temple expiatori dedicat a la Sagrada Família. La primera pedra es va col·locar el 19 de març de 1882, diada de Sant Josep, en uns terrenys de l'Eixample que aleshores encara quedaven lluny del centre de la ciutat. El primer arquitecte fou Francesc de Paula del Villar, que va projectar una església d'estil neogòtic. Però les discrepàncies amb els promotors van fer que abandonés l'obra al cap de poc temps. En 1883, un jove Antoni Gaudí va assumir-ne la direcció i transformà completament el projecte inicial.

L'arribada de Gaudí i una nova visió del temple

Antoni Gaudí no es limità a continuar una església ja començada: va imaginar un temple nou, carregat de simbolisme cristià i inspirat en les formes de la natura. La Sagrada Família havia de ser una gran catequesi de pedra. Les façanes, les torres, les escultures, les columnes i la llum havien d'explicar visualment la fe cristiana. L'arquitecte hi dedicà progressivament tota la seva energia i, en els darrers anys de vida, pràcticament va viure per a aquesta obra. Quan Gaudí va morir, en 1926, atropellat per un tramvia, només una part del temple era visible: la cripta, l'absis i una part de la façana del Naixement. Aquesta façana, plena de vida, vegetació, animals i escenes de la infantesa de Jesús, és la part més directament vinculada a la mà de Gaudí.

Una obra interrompuda per la guerra

La mort de Gaudí no va aturar el projecte, però el va convertir en una respon-

sabilitat heretada. Els seus deixebles continuaren les obres seguint plànols, maquetes i indicacions del mestre. Tanmateix, la guerra civil va suposar un cop duríssim: el taller de Gaudí fou incendiat i molts documents, dibuixos i maquetes quedaren destruïts o malmesos. A partir d'aquell moment, reconstruir el pensament arquitectònic de Gaudí esdevingué també una tasca d'interpretació. Malgrat les dificultats, la construcció va continuar lentament, finançada sobretot per donatius i, més endavant, pels ingressos dels visitants.

Les façanes i el debat artístic del segle XX

Durant la segona meitat del segle XX la Sagrada Família va anar guanyant presència urbana i internacional. Es completaren progressivament parts essencials del temple i s'aixecà la façana de la Passió, molt diferent de la del Naixement. Si la primera expressa alegria, fecunditat i esperança, la de la Passió mostra el patiment, la mort i el sacrifici de Crist amb formes més dures i austeres. Aquesta façana, amb escultures de Josep Maria Subirachs, va generar debat, però també reforçà la idea que la Sagrada Família és una obra viva, construïda per generacions diverses.

La consagració com a basílica

Un moment clau de la història recent fou el 7 de novembre del 2010, quan el papa Benet XVI va consagrar el temple i el declarà basílica menor. Aquell acte va marcar el pas de la Sagrada Família d'obra monumental en construcció a espai litúrgic plenament reconegut. Des d'aleshores, el temple ha accelerat notablement la seva evolució gràcies als avenços tècnics, a la digitalització dels models i a una organització constructiva molt més precisa.

El simbolisme de les torres centrals

La culminació de les torres centrals ha estat una de les grans fites del segle XXI. El conjunt de torres respon a un programa simbòlic molt clar: dotze torres representen els apòstols, quatre els evangelistes, una la Mare de Déu i la més alta, situada al centre, Jesucrist. En el 2021 es va inaugurar la torre de la Mare de Déu, coronada per una estrella lluminosa, i en el 2023 completaren les torres dels Evangelistes. Aquestes fites preparaven el camí per al gran cim del projecte: la torre de Jesucrist.

La torre de Jesucrist: el punt més alt del projecte

La torre de Jesucrist és el punt culminant de la Sagrada Família, tant arquitectònicament com espiritualment. Amb la seva creu terminal, el temple arriba a 172,5 metres d'altura, una xifra calculada perquè l'obra humana no superi la muntanya de Montjuïc, en coherència amb la visió de Gaudí.

El monument a Torras i Bages es farà a la Sagrada Família

El president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, **Esteve Camps**, ha confirmat que el monument dedicat a **Josep Torras i Bages** es farà finalment a la **façana de la Passió**. Durant un acte organitzat per «El Periódico» a Barcelona, Camps va explicar que el projecte parteix d'un esbós original d'**Antoni Gaudí** i que es reprendrà quan la façana estigui enllestida. El monument, dedicat al bisbe de Vic i figura clau per a Gaudí, ha estat reivindicat en els darrers anys per diverses entitats.

Tots preguem per tots

Romà Casanova, bisbe de Vic

Avui diumenge acabem la Setmana Vocacional al nostre Bisbat. Han estat vuit dies de pregària, que iniciàrem amb el Diumenge del Bon Pastor, diada en que celebràvem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. És clara la relació entre el diumenge del bon Pastor i les vocacions d'especial consagració que fan present el pasturatge del Crist en la seva Església i en el món. Fou sant Pau VI qui, l'any 1963, instituï aquesta jornada de pregària, intuïnt la necessitat de posar l'atenció en la manca de vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada, incloent-hi les vocacions missioneres i contemplatives. Han passat seixanta-tres anys i la urgència de l'oració d'intercessió, perquè el Senyor ens beneeixi amb moltes i santes vocacions, continua viva.

Tota la comunitat cristiana ha de pregar, acompanyar i crear espais de fe perquè cada persona pugui escoltar la crida de Déu

El nombre de les vocacions a la vida sacerdotal i religiosa és un índex que manifesta la vitalitat de la comunitat cristiana. De fet, el procés evangelitzador arriba a la seva maduresa quan hom es pregunta en pregària: «Senyor, què voleu de mi?» Descobrir el somni que Déu té per a mi i, per consegüent, quin és el meu lloc en el servei de l'Església i de la societat, no és solament per a alguns, sinó per a tot cristià. Cadascú ha de pensar: no sols tinc una missió, sinó que «soc missió». Cal, doncs, tenir molt present aquest principi en el treball catequètic amb infants, joves i adults. Per a aconseguir aquesta fita vocacional hem de recordar – com ho expressa el Sant Pare en el missatge per a aquesta jornada– la importància de la cura de la interioritat de la persona com a espai de rela-

ció amb Jesús. Solament des d'aquesta relació es pot experimentar la bellesa i bondat de Déu en la pròpia existència. Des d'aquesta confiança en l'amor i la providència de Déu cadascú pot plantejar-se el repte d'escoltar Déu i respondre a la seva crida.

Aquest és el gran repte de la nostra Església en aquest moment d'urgència missionera i, per tant, de necessitat d'evangelitzadors enamorats del Crist. Tots –famílies, parròquies, comunitats religioses, bisbe, preveres, diaques, catequistes, educadors, fidels laics– hem de comprometre'ns a crear àmbits on brilli la fe viva, la pregària constant, l'acompanyament fratern, a fi que la crida de Déu pugui sorgir i madurar en molts cors per a la felicitat i salvació de cada un de nosaltres i de tot el món. Hem de pregar, doncs, tots per tots, perquè les respostes a la crida de Déu són per al bé de tota l'Església i, per mitjà d'ella, del món sencer.

